

Men det er jo også en ny praksis, som så skal udvikles hos domstolene. Og i den forbindelse er det jo vi har domsmænd, for domsmænd har en anden vinkel på sagen, end de professionelle dommere har. Og når vi sådan går ind på et nyt område, hvor der også kan være nogle retssikkerhedsmæssige problemer, eller hvor de i hvert fald kan opstå, og som vi så skal diskutere nærmere i udvalgsarbejdet, må man jo sige, at der kunne det jo være en god idé at have domsmænd inde. Det er i hvert fald klart vores udgangspunkt i Enhedslisten.

Så vi er altså enige i intentionen. Det er klart, at folk ikke kan køre stive og skæve og høje rundt på cykel, knallert, motorcykel eller i bil, eller hvad det måtte være, men vi skal selvfølgelig sikre os, at vi bruger de rigtige værktøjer, og vi skal sikre os, at vi ikke undergraver retssikkerheden. Men det må vi se nærmere på i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg sad og hørte hr. Rune Lund her i et meget heroisk forsvar for misbrug af forskellig karakter, og der kan jeg ikke lade være med at spørge: Hvordan kan det svække hr. Rune Lunds retssikkerhed ud fra et nultolerance synspunkt? Altså, det er vel egentlig ret simpelt at forholde sig til, at enten har man indtaget euforiserende stoffer, eller også har man ikke. Det er jo det, der ligger i ordet nultolerance.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Vi kan have forskellige holdninger til forskellige stoffer. Enhedslisten mener f.eks., at hash skal legaliseres. Men det er sådan set ikke det, diskussionen her drejer sig om. Man kan have røget, man kan have drukket, eller man kan have spist hash, man kan have gjort tusind ting, men det, som det drejer sig om i den her sammenhæng, er jo, om man kan føre et køretøj på betryggende vis.

I Waageudvalgets betænkning står der, at man ikke har et »tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde.«

Når jeg læser sådan noget, stopper jeg da op og tænker: Hov, vi kan risikere at straffe nogle mennesker for at have noget stof i blodet, fordi vi dermed siger, at de ikke kan føre et køretøj på

betryggende vis. Men det modsatte kan godt være tilfældet, nemlig at de har en bestemt mængde af et stof i blodet, men samtidig godt kan føre køretøjet på betryggende vis.

Der står så senere i Waageudvalgets betænkning – og det var det, jeg læste op lidt før – at det kan være svært at måle præcist, og når man måler sig frem til noget, kan det være svært præcist at vurdere, om det har nogen betydning i forhold til folks evne til at føre f.eks. et motordrevet køretøj, og det synes jeg da er noget man bør inddrage i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Nu skal jeg slet ikke forholde mig til, hvorvidt man kan føre motorkøretøj på betryggende vis, hvis man har indtaget kokain eller, som hr. Rune Lund plæderer for, røget lidt hash eller spist lidt kager, hvor det har været iblandet, eller hvad man nu har indtaget. Jeg mener ikke, man så er i stand til at føre bil.

Hr. Rune Lund omtaler selv, at Waagerapporten siger, at det kan være svært at vurdere. Derfor må det da netop af hensyn til retssikkerheden være rimeligt, at man så også sætter en nultolerancegrænse, for så risikerer man jo ikke at få nogle forkerte domme, netop fordi det er så vanskeligt at vurdere.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det kan hr. Kim Christiansen jo have ret i, men jeg læste jo også op, at man ikke har et »tilstrækkeligt medicinsk videnskabeligt grundlag for at sammenkæde en bestemt koncentration af et stof i blodet med en forringelse af evnen til at føre motordrevet køretøj på fuldt betryggende måde.«

Og når jeg læser sådan noget, stopper jeg op og tænker: Hov, risikerer vi at straffe nogle mennesker for at have et stof i blodet, fordi vi dermed siger, at de ikke kan køre bil, når det i virkeligheden forholder sig sådan, at de måske godt kan det, selv om de har en vis mængde stof i blodet?

Grunden til, at jeg siger det her, er, at jeg læser de ting, som der bliver sendt til mig i Folkeetinget, og jeg kan læse, at Waageudvalget skriver det her. Og så siger jeg bare, at det synes jeg er noget, vi skal diskutere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.